

Da nu Spørgsmaalet om Nørrebros Personstation saaledes af Ministeriet er optaget til Overvejelse, tillader vi os herved at genoptage det i vort ovennævnte, af Folketinget til Ministeriets Overvejelse enstemmigt henviste Andragende indeholdte Ønske angaaende en Personjernbaneforbindelse mellem Frederiksberg og Nørrebro, idet vi til Begrundelse heraf henviser til Indholdet af nævnte Andragende.

Da de nuværende Jernbanespor paa Strækningen mellem Frederiksberg—Nørrebro—Hellerup i det hele vil blive liggende, uanset om Nørrebros Station bibeholdes som Personstation paa sin nuværende Plads eller flyttes, vil saadan Flytning ikke være til Hinder for Opfyldelsen af vore ovennævnte Ønsker.

Naar det i Skrivelsen fra Københavns Kommunalbestyrelse hedder: „Den ved § 1 i Lov Nr. 54 af 29. Marts 1904 opretholdte Mulighed af en Persontrafik over Frederiksberg—Nørrebro blev fra alle Sider betragtet som en meget begrænset Eventualitet, begrænset i Omfang, begrænset i Varighed“, er hertil at bemærke, for saa vidt den nævnte Opfattelse sigter til Forhandlingerne paa Rigsdagen om den ovennævnte Lov, at den nævnte Persontrafik ikke i nogen Maade blev betragtet som en mere begrænset Eventualitet end en Persontrafik fra Nørrebro til Hellerup efter Nedlæggelsen af den nuværende Nørrebros Station. Naar man derfor vil benytte den ovennævnte Lovbestemmelse og Rigsdagsforhandlingerne om samme til Støtte for Bibeholdelsen af en Personforbindelse mellem Nørrebro og Hellerup, nødsages man formentlig til at indrømme, at der er samme Føje til at fastholde Kravet om en Personforbindelse fra Frederiksberg til Nørrebro. I saa Henseende kan, hvad Forhandlingerne i Folketinget angaar, bl. a. henvises til Udtalelser af den med Hensyn til de københavnske Jernbaneforhold meget sagkyndige Ingeniør, Etatsraad Hammerich, om, at det jo hverken er Meningen at „sløjfe“ Frederiksberg eller Nørrebros Stationer, og at det saaledes „for de nu bestaaende Linier“ bliver muligt at sætte et passende Antal Tog i Gang mellem Frederiksberg og Hellerup; fremdeles til Udtalelser af Folketingsordføreren (Gaardejer Rasmus Hansen), der efter at have omtalt, at Frederiksberg og Nørrebros Stationer jo blev liggende som Godsstationer, bemærkede: „Men jeg ser ikke, at der er det mindste i Vejen for, naar Forholdene tillader det, at Administrationen kan lade nogle Persontog gaa paa denne Linie, navnlig om Søndagen, og jeg antager ogsaa, at den vil blive benyttet dertil, vel at mærke i den Udstrækning, som Godstrafikken i det hele tillader“. Vi henviser dernæst til Udtalelser af den daværende Trafikminister Chr. Hage, der med Hensyn til denne Linie udtalte: „Da vi nu har strøget Løftning ud af Niveauet, vil Ulemperne ved Niveauoverskæringerne vedblive at bestaa. Efter min Opfattelse er det imidlertid paa ingen Maade udelukket, at der kan finde en Persontrafik i begrænset Omfang Sted.“

Samtlige disse Udtalelser faldt ved Forslagets anden Behandling, altsaa forinden der ved tredie Behandling ved Indsættelse af Ændringen om, at det ikke ved Nedlægningen af de 2 Personstationer maatte udelukkes, at Persontrafik kan føres over Frederiksberg og Nørrebro, var givet et fast Støttepunkt i Loven for Opfyldelsen af Befolkningens berettigede Krav om saadan Personforbindelse.

Det synes ogsaa at maatte indrømmes, at den store frederiksbergske Befolkning, som i en lang Aarrække havde haft en i Kommunen bekendt beliggende Jernbanestation med direkte Forbindelse med Vestbanen og Frederikssund-Banen, først og fremmest havde Krav paa at faa Erstatning for Nedlæggelsen af Frederiksberg Personstation — en Station, der som Personstation stod som Nr. 7 af alle Landets Stationer, og hvis Passagertal i 1902—03 udgjorde ca. 155,000 Personer. Ligesom dette sidste formentlig var Hovedgrunden til, at den ovennævnte Ændring blev indsat i Folketinget i 1904 med Tilslutning fra alle Partier, saaledes blev Hensynet til den frederiksbergske Befolknings retfærdige Krav paa Erstatning stærkt fremhævet i Landstinget ved Lovforslagets Behandling. Frederiksberg har derfor vistnok fuld Føje til at betragte Forhandlingerne paa Rigsdagen som indeholdende et til det givet Løfte, og den Omstændighed, at det under disse Forhandlinger blev forudsat, at den nærmere Udførelse af den ovennævnte Ændring maatte overlades til Administrationen, synes dog ikke at retfærdiggøre, at Frederiksberg nu skal have Stene i Stedet for Brød; den Frederiksberg nu givne Personforbindelse med Frederikssund-Banen vil, hvor vigtig den end er, neppe være til-